

Affnit af § 28. Navnlig som Medlem af det ærede Landsting, finder jeg mig kun lidet tiltalt af 1ste Pasfus i § 28, naar jeg henseer til, hvorledes det er gaaet med Finantsloven baade i forrige og nærværende Session, at vi have faaet Finantsloven saa at sige i det sidste Aandedraet, saa at i det Dieblit, vi skulde begynde at behandle den, blev det foreholdt os, at nu skulde Rigsdagen snart stilles ad, og altsaa maatte vi skynde os. Naar man saaledes skal tilendebringe et Arbejde af den Beskaffenhed, bliver Ens Stilling ydermere slibrig, naar Loven indeholder saadanne almindelige Sætninger, som § 28, om hvis Betydning en klar Forestilling i det Dieblit, man skal stemme derover, vanskeligt kan være nærværende for Enhver. Jeg kan derfor ikke vide, om der er nogen Fornødenhed i, at den 1ste Pasfus af § 28 stager der, om den ikke ligesaa godt kunde gaae ud, og om ikke navnlig Afstemningen over denne Paragraph i Henseende dertil i sin Tid burde deles.

Det nærværende Standpunkt af Sagens Forhandling berettiger mig ikke til at berøre de specielle Punkter, og det er derfor kun Hensynet til den anden Behandling og hvad der vil komme under Dmtale, der leder mig til at gjøre to Bemærkninger, i det Diemed at bringe dem under Udvalgets Overveielse. Jeg har ved at gennemgaae Forhandlingerne angaaende denne Lov blandt Andet fundet eet Punkt, der stod meget tvivlsomt for mig i Henseende til dets Rigtighed, og det er det nye Gageringsforhold, der er stillet for vore vestindiske Der, navnlig for de juridiske Embedsmænd der, idet jeg nemlig, har nogen Tvivl, om det er muligt at faae Embederne besatte med Folk, som ere istand til at kunne leve med Familie under de nærværende Forhold med de Gager, som Loven indeholder. Jeg berører kun med disse faa Ord dette Punkt, idet jeg navnlig stiller det under Overveielse af den meget ærede Ordfører, der har saamegen Kjendskab til de vestindiske Forhold. Et andet Punkt, hvorom jeg ved Sagens anden Behandling vilde forvente en Udtalelse fra det ærede Udvalgs Side, vedrører en Post i Pensionssagenet. Det er mig nemlig bekjendt, at en Embedsmand, som paa det trykte Bilag Nr. 1 staaer anført under

Nr. 31, finder sig forvurret ved den Maade, hvorpaa han er behandlet, med Hensyn til sin Afgang og Bestemmelsen af hans Pension, idet han troer i kongelige Resolutioner, i sin Gyne til at fortsætte den Virksomhed, den afdøde Konge havde betroet ham, og overhovedet i samtlige de ham vedrørende Forhold, at have et besøiet Krav paa, at man ikke havde dimitteret ham paa den Maade, som er skeet med $\frac{2}{3}$ af hans hayte Gage. Dette Punkt nævner jeg ligeledes kun i det Diemed, at jeg meget vilde ønske en Udtalelse fra det ærede Udvalgs Side ved Sagens anden Behandling om, hvorledes det betragter denne Mands Stilling og Berettigelsen af den Maade, hvorpaa han er behandlet.

Ordføreren: Med Hensyn til, hvad der fra det meget ærede Medlems Side, som nu satte sig, er yttret, skal jeg tillade mig at bemærke, at det, saaledes som han ogsaa selv har yttret, langtfra har undgaaet Udvalgets Opmærksomhed, at den Clausul — om jeg saaledes maa kalde det — eller den Bemærkning, som er brugt ved Behandlingen af Lovforslaget angaaende visse Poster, „at de skulle bortfalde ved Vacance“, er, om ikke uheldig, saa dog mindre heldig. Det har været ventileret af Udvalget, om ikke, saaledes som ogsaa af det ærede Medlem er bragt i Forslag, dette Udtryk eller denne Bestemmelse kunde udgaae; men man har imidlertid med Hensyn til de Undersøgelser og Banfælsigheder, som i Særdeleshed ved Behandlingen i Folkethinget maa skee kunde opstaae angaaende dette Spørgsmaal, troet at burde indskrænke sig til, hvad der ogsaa i Betænkningen er yttret, at denne Bestemmelse kunde være at modificere, eller kunde være at udtrykke paa den Maade, som af Fleertallet er bragt i Forslag, og som i Betænkningen er angiven derhen, at „ved indtrædende Vacance bliver det ved Lov at bestemme, om denne Post skal udgaae eller vedblive“. Man har troet, at Diemedet herved vilde opnaaes, og at man kunde med Hensyn til Finantsloven, saaledes som den er bragt i Forslag til Landstinget, noies med den Bemærkning, som er gjort. Med Hensyn til den Redaction, som af det ærede Medlem er foreslaaet, maa jeg tillade mig at erindre, at der ogsaa har været